

43.01. Gebyrer i sundhedsrådssager.

Af § 3, stk. 1 i lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning, jfr. lovbekendtgørelse nr. 312 af 25. juni 1980, fremgår, at Det veterinære Sundhedsråd er berettiget til at opkræve afgifter for afgivne udtalelser i borgerlige sager. Antallet af borgerlige sager udgør skønsmæssigt 15–20 pct. af samtlige sager. Afgiften, der senest er fastsat i landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 595 af 15. december 1983, blev da forhøjet med 375 pct. – fra 80 kr. til 300 kr. – på standardbetalingen. Hvorvidt andelen i såvel faste som variable omkostninger i disse sager herved er dækket lader sig næppe afgøre. Det skal tilføjes, at man ikke i ovennævnte lov har givet hjemmel for opkrævning af afgifter for rådets udtalelser på begæring af offentlige myndigheder eller af parter i straffesager. Der henvises til bilag 2.

46.01. Bidrag fra dambrugserhvervet.

Omhandlede indtægt består i sin oprindelse af to dele, der fordeler sig således:

91.000 kr. vedrører den oprindelige årlige dambrugsafgift, der senest er fastsat i landbrugsministeriets bekendtgørelse af 28. januar 1970 § 22 til 175 kr. årligt pr. dambrug. Det blev oprindeligt ved lov nr. 283 af 18. juni 1969 § 6, jfr. bemærkningerne i loven, fastsat, at dambrugserhvervets dækningsbidrag (delvise dækning) skulle være i alt 100.000 kr. med det daværende antal dambrug 175 kr. pr. dambrug. Den delvise dækning af udgiften er således lovbestemt.

618.000 kr. vedrører dækningen af merudgifter i Veterinærdirektoratet og Statens veterinære Serumlaboratorium i forbindelse med den skete intensivering af bekæmpelsen af smitsomme sygdomme hos ferskvandsfisk, jfr. B 508 1984. Der henvises til bilag 2.

Ad 46.03. Afgifter for sundhedseftersyn.

Taksterne er senest fastsat ved landbrugsministeriets cirkulære af 28. september 1984. Selve sundhedseftersynet – timeforbrug m.v. – dækkes formentlig af den fastsatte takst. Det skal nævnes, at ved 7 af i alt 9 toldsteder oppebæres afgiften som arbejdsvederlag af de ikke-fastansatte dyrlæger, der foretager eftersynet her.

Den manglende sammenhæng mellem indtægter og udgifter skyldes væsentligst de faste omkostninger (lønninger m.v.) ved de to store toldsteder (København og Padborg), hvor en række opgaver herunder sundhedseftersynet ved såvel ind- som udførsel varetages af 4 fastansatte dyrlæger med 4 løstansatte medhjælpere. Grænsedyrlægeinstitutionen, hvis samlede udgift – 1.730.000 kr. – er skønnet, betragtes som en servicefunktion over for såvel ind- som udland. At dække omkostningerne ved dens opretholdelse ved afgifter er ikke blevet anset for muligt, hvorved bemærkes, at en væsentlig forhøjelse af afgifterne for sundhedseftersyn ved indførelse af levende dyr kan medvirke til, at publikum søger at unddrage sig betalingen, således at forsøg på smugleri vil øges.

For sundhedseftersyn ved udførsel opkræves ikke afgift. Honoraret til de ikke-fastansatte dyrlæger betales af staten, jfr. § 3 i landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 429 af 28. august 1975 om betaling for foretagelse af offentlig fastsat kontrol i forbindelse med udførsel af levende husdyr. Som yderligere baggrund for den manglende sammenhæng mellem indtægter og udgifter skal anføres, at finansudvalget ved Akt 572 28. juni 1978 har tiltrådt borfald af afgifterne ved indførsel af levende dyr fra EF på grund af deres toldmæssige virkning. De herved bortfaldne indtægter lader sig vanskeligt anslå, men udgør formentlig omkring 300.000 kr. Der henvises til bilag 2.

Ad 02.03. Veterinærdirektoratets laboratorium.

Ad 43. Salg af producede ydelser.

I forslaget til finanslov for finansåret 1986 bugettes for konto 11.02.03. Veterinærdirektoratets laboratorium med samlede udgifter på 4.943.000 kr. og samlede indtægter på 1.933.000 kr.